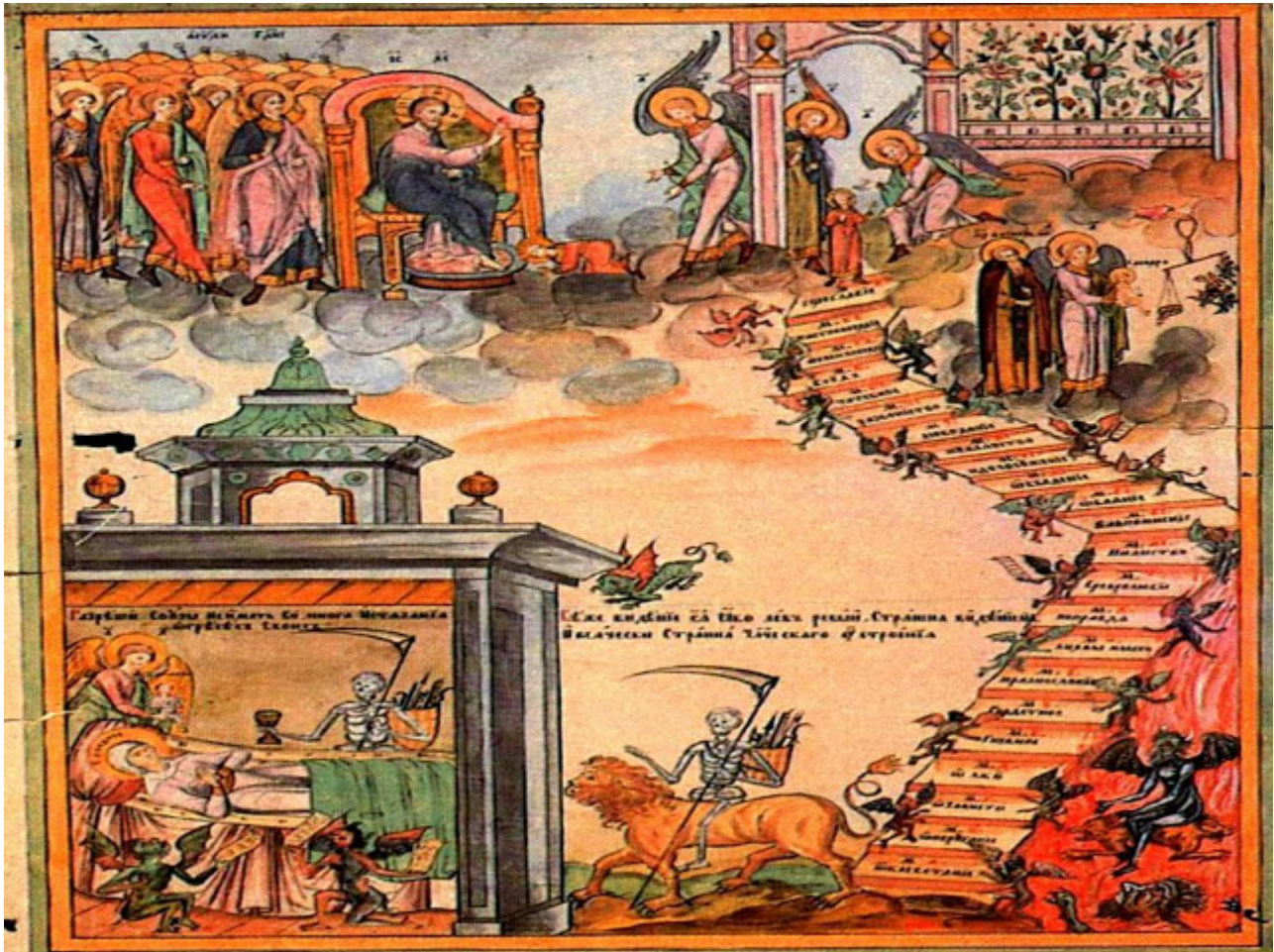
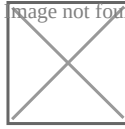

Τελώνια

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Το παρόν κείμενο εκδιδόμενο υπό του Πατρός Λαζάρου Ιερομόναχου της Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου σκοπόν έχει να φωτίση πάντα χριστιανόν ορθόδοξον να γνωρίση τι είναι αρεστόν ενώπιον του Αγίου Θεού. Και πράττοντας αυτά, θα αξιωθή της βασιλείας των Ουρανών.

1.

ΦΟΒΕΡΑ ΟΠΤΑΣΙΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΙΔΕΝ ΕΝΑΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΗΤΑΝ ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΠΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 9ον ΑΙΩΝΑ

Ο Άγιος Βασίλειος ο νέος ήταν πνευματικός Πατέρας του οσίου Γρηγορίου, ο

οποίος είχε επίσης πολλά άλλα πνευματικά τέκνα μεταξύ των οποίων ήταν και μια ευλαβέστατη γυναίκα ονομαζόμενη Θεοδώρα η οποία υπηρετούσε τον Άγιο Βασίλειο σε όλη της τη ζωή. Έφθασε δε ο καιρός του θανάτου της και απέθανεν εντός ολίγων ημερών.

Εγώ δε(Ο Γρηγόριος) ευρισκόμενος σε απορία ζητούσα να μάθω και ενοχλούσα τον Άγιο για να μου ειπή εάν εσώθη η Θεοδώρα και που ευρίσκεται. Ο Άγιος Βασίλειος μετά τις πολλές μου ενοχλήσεις, μου είπε: » Τέκνον μου Γρηγόριε αύτη τη νύχτα πορεύομαι πρὸς την Θεοδώρα και έλθε και συ μαζί μου για να την ιδής.»

Εγώ ασπάσθηκα την δεξιά του χείρα και πορεύθηκα να κοιμηθώ. Και γενόμενος σε έκσταση ευρέθηκα σε ένα ανηφορικό και στενό μέρος, και εκεί βλέπω ωραιότατα παλάτια εξαστράπτοντα και κτυπόντας την πόρτα παρουσιάσθηκαν δύο γυναίκες και μου λέγουν. Αυτά τα παλάτια είναι του πατρός Βασιλείου ο οποίος πριν από λίγο πέρασεν από εδώ και πήγε να ιδή την Θεοδώρα η οποία βρίσκεται εδώ.

Ακούωντας δε η Θεοδώρα το όνομα της, έτρεξε στην πόρτα, μ' ενηγκαλίσθη και μου λέγει:

» Ω! τέκνον μου Γρηγόριε! Πως ήλθες εδώ; Μήπως απέθανες και ήρθες εδώ;

Εγω της αποκρίθηκα:

» Δεν απέθανα αλλά ευρίσκομαι ακόμη στο σώμα μου στον μάταιο εκείνο κόσμο. Οι ευχές όμως του πνευματικού μας Πατρός Βασιλείου με έφεραν εδώ να σε δω όπου πολύ επιθυμούσα και τον ενοχλούσα κάθε ημέρα για να μάθω πού ευρίσκεσαι, και εάν εσώθης. Και σε παρακαλώ να μου πής περί του χωρισμού της ψυχής από το σώμα, πόσους πόνους έχει και πως επέρασες από τα φοβερά τελώνια του αέρος, και τις εξετάσεις των πονηρών δαιμόνων. Διότι κι εγω μέλλω εντός ολίγου και κάθε άνθρωπος στο τέλος της ζωής του να διέλθωμεν. »

Και απεκρίθη η Θεοδώρα και του λέγει:

» Ω! τέκνον μου Γρηγόριε πως θα σου διηγηθώ τον φόβο και τον τρόμον εκείνης της ώρας του χωρισμού της ψυχής από το σώματος; Πως θα σου εξηγήσω τους πόνους και τις οδύνες του χωρισμού της ψυχής; Σου παριστάνω τέκνο μου να τεθή άνθρωπος γυμνός επάνω σε κάρβουνα και να διαλύεται εώς ότου εξέλθη η ψυχή του. Τόσον δριμείς και ανυπόφοροι είναι οι πόνοι του χωρισμού της ψυχής του αμαρτωλού όπως εγώ· του δε δίκαιου τέκνον μου Γρηγόριε δεν γνωρίζω.

Όταν βρισκόμουν στο κρεβάτι μου και ψυχομαχούσα έβλεπα γύρω μου τα πονηρά πνεύματα των δαιμόνων· άλλους μεν σαν μαύρους σκύλους, και εγαύγιζαν, άλλους δε σαν τάυρους μουγκρίζοντας και λυσσόντας στρέφοντας τα άγρια και άσχημα πρόσωπα τους κατ' απάνω μου και με φοβέριζαν. Εγώ δε έστρεφα τα μάτια μου σε

άλλο μέρος για να μην βλέπω την άσχημη μορφή τους και τον θόρυβο που έκαναν· αλλά ήταν αδύνατο, τέκνο μου Γρηγόριε να αποφύγω.

Και ενώ ήμουν σε τόσην στεναχώρια βλέπω ξαφνικά δύο νέους αστραπόμορφους με χρυσά μαλλιά, και στάθηκαν στα δεξιά του κρεβατιού μου, και ο ένας απ' αυτούς άρχισε να φοβερίζει τους φοβερούς εκείνους δαίμονες λέγοντας:

» Φύγετε παμμίαιοι και αγριοπρόσωποι διότι δεν έχετε να κερδήσετε τίποτε α' αυτή την ψυχή.»

Αυτοί δε έφεραν τις αμαρτίες μου όσας εποίησα από τα νιάτα μου, είτε σε λόγια, είτε σε πράξεις και εφώναζαν όλα τ' αμαρτήματα μου ακόμη και όσα δεν έπραξα·

εγώ δε με φόβω και τρόμω επρόσμενα το θάνατο και εξαιφνης ήλθεν ο θάνατος σαν ένας νέος χονδρός και οργισμένος, σαν λιοντάρι, φορτωμένος διάφορα εργαλεία και είπαν σ' αυτόν οι Άγγελοι· λύσαι τις αρθρώσεις του σώματος και μην της δώσης πολλούς πόνους διότι τ' αμαρτήματα της είναι λίγα· τότε άρχισεν από τα πόδια και έλυε τις αρθρώσεις του σώματος μου, και τότε αισθανόμουν οτι νεκρωνόταν το σώμα μου, και τελικά ο τύρρανος εκείνος γέμισε ενα ποτήρι με πικρό περιεχόμενο, μου το πότισε και ευθής εξήλθεν η ψυχή μου από το σώμα μου, τότε την παράλαβαν οι δύο Άγγελοι και εγώ θαύμαζα για τα γινόμενα, διότι δεν ήξερα οτι συμβαίνουν αυτά στον καιρό του θανάτου στον ταλαίπωρο άνθρωπον.

Και οι Άγγελοι εξέταζαν τα καλά έργα που έκαμα στη ζωή μου, αν νήστευσα, αν πήγαινα εκκλησία και αν στεκόμουν με φόβο Θεού, αν τάϊσα τους πεινώντες, αν επισκέφθηκα ασθενείς, αν δεχόμουν ξένους στο σπίτι μου, αν έδωκα το καλό παράδειγμα στους άλλους, αν υπέμεινα βρισιές, αν απέφευγα όρκους, αν δεν βλασφημούσα, αν δεν καλλοπιζόμουν, και πολλά άλλα, τα εξύγισαν αυτά με τις αμαρτίες μου οι δε δαίμονες έτριζαν τα δόντια τους σε μένα και ορμούσαν να με αρπάξουν από τα χέρια των Αγγέλων, και να με ρίξουν στον άχαρον Άδην.

Ξαφνικά ήλθεν ο πνευματικός μου Πατέρας Βασίλειος και είπε πρός τους Αγγέλους:
» Κύριοι μου επειδή αυτή η ψυχή με υπηρέτησεν στη ζωή μου, παρακάλεσα τον Κύριον να την συγχωρέση και να τη σώση από τα χέρια των δαιμόνων, και οι Άγγελοι πετώντας αμέσως ανεβαίναμεν στον ουρανό ανατολικά, και ανεβαίνοντας συναντήσαμεν:

1ον. Το τελώνιο της καταλαλιάς.

Εδώ υπήρχε μιά σύναξις μαύρων, και μας σταμάτησαν, και λυσσόντας σαν σκύλλοι ζητούσαν να με αρπάξουν από τα χέρια των Αγγέλων. Και μάρτυς μου ο Κύριος τέκνον μου Γρηγόριε, μου εφανέρωσαν όσους κατέκρινα στη ζωή μου και όχι μόνο τ' αληθινά αλλά με συκοφαντούσαν και έλεγαν πολλά ψέματα εναντίων μου. Οι δε

Άγγελοι καταφρονήσαντες αυτούς, και πετώντας τις πτέρυγες τους ανεβαίναμεν στον ουρανόν.

2ον. Τελώνιο της ύβρεως.

Και ανεβαίνοντας λίγο συνατήσαμε το τελώνιο της ύβρεως, και εδώ πολυαγωνιζόμενοι οι Άγγελοι, με τις ευχές του Πατρός μας Βασιλείου, αναχωρίσαμεν και συνομιλούντες οι Άγγελοι έλεγαν· αληθινά μεγάλην ωφέλειαν βρήκε αυτή η ψυχή από τον Άγιον Βασίλειον.

3ον. Τελώνιον του φθόνου.

Και ανεβαίνοντας εφθάσαμεν στο τελώνιο του φθόνου, και μη έχοντας τίποτα οι δαίμονες εναντίων μου επεράσαμεν ανενόχλητοι· αν και έτριζαν τα δόντια τους, οι αγριοπρόσωποι εκείνοι μαύροι να με αρπάξουν από τα χέρια των Αγγέλων· και έτσι περάσαμε το τελώνιο τούτο.

4ον. Τελώνιον του ψεύδους.

Και ανεβαίνοντας, σε πολύ ύψος φθάσαμεν στο τελώνιο του ψεύδους όπου εκεί πολύ πλήθος δαιμόνων με άσχημα πρόσωπα έτρεχαν κατ' απάνω μου, κραυγάζοντας και λυσσόντας έφεραν πολλές αποδείξεις, και είχαν γραμμένα πολλές ανόητες λέξεις που έλεγα στην παιδική μου ηλικία μέχρι και τα πρόσωπα που τα έλεγα και ζητούσαν απολογία από τους Αγγέλους. Και οι Άγγελοι πληρώσαντες από τα του Αγίου Βασιλείου αναχωρήσαμεν.

5. Το τελώνιο του θυμού και της οργής.

Και ανεβαίνοντας εφθάσαμεν στο τελώνιο του θυμού και της οργής, όπου εκεί πλήθος μαύρων λυσσόντας σαν σκύλλοι δάγκωναν ο ένας τον άλλον και κατατρώνγονταν αναμεταξύ τους και σαν αγριόχοιροι ορμώντας εναντίων μου, έκαμναν τα σχήματα και τα καμώματα που έκανα όταν θυμονόμουν και όταν εκρατούσα έχθρα και μνησικάκουν με κανένα· και εδώ πληρώνοντας από τα του Αγίου Βασιλείου αναχωρήσαμεν.

6. Τελώνιον υπερηφάνειας.

Και ανεβαίνοντας λίγον οι Άγγελοι εφθάσαμεν στο τελώνιο της υπερηφάνειας και ψάχνοντας πολλά οι δαίμονες δεν βρήκαν τίποτα να με κατηγορήσουν διότι ήμουν φτωχή και περνώντας ανενόχλητοι φθάσαμεν στο τελώνιο της βλασφημίας.

7ον. Τελώνιον της βλασφημίας.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της βλασφημίας, και αμέσως όταν μας

είδαν οι δαίμονες έτρεξαν κατ' απάνω μας τρίζοντας τα δόντια και βλασφημούντες, εγώ έτρεμα από τον φόβο μου και μου έλεγαν οτι βλασφήμησα τρεις φορές στη νεότητα μου· οι δε Άγγελοι έφεραν απόδειξη οτι εξομολογήθηκα και αναχωρήσαμεν αφήνοντας τους δαίμονες άπρακτους.

8ον. Τελώνιον της φλυαρίας και αστειολογίας.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιον της αστειολογίας και φλυαρίας και ζητούσαν οι δαίμονες να δώσω απολογία για τα αισχρολόγια, τις αστειολογίες και άσεμνα τραγούδια που έλεγα στη νεότητα μου και απορούσα πως τα θυμούνταν, ενώ εγώ από την πολυκαιρία τα ξέχασα· και πληρώνοντας οι Άγγελοι ανεχωρήσαμεν.

9ον. Τελώνιον του τόκου και δόλου.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο του τόκου και του δόλου που εξετάζει τους τοκογλύφους και δόλιους, και χωρίς να βρουν τίποτα οι δαίμονες να αποδείξουν αναχωρήσαμεν.

10ον. Τελώνιον της οκνηρίας και του ύπνου.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμε στο τελώνιο της οκνηρίας όπου οι δαίμονες με εξέτασαν αν κοιμώμουν πολύ και βαριόμουν να σηκωθώ να προσευχηθώ ή να πάω στην εκκλησία ή αν μπορούσα να κάμω κανένα καλό και αμελούσα· και χωρίς να βρούν τίποτα αναχωρήσαμεν ανενόχλητοι.

11ον. Τελώνιον της φιλαργυρίας.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της φυλαργυρίας στο οποίο υπήρχε πολύ σκοτάδι και ομίχλη· και εξετάζοντας οι δαίμονες και αφού δεν βρήκαν τίποτα επειδή ήμουν φτωχή, φύγαμεν ανενόχλητοι.

12ον. Τελώνιον της μέθης.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της μέθης, και ορμώντας οι δαίμονες σαν λύκοι αρπακτικοί κατ' απάνω μας, εξέταζαν το κρασί που ήπια σ' όλη μου τη ζωή· και με κατηγορούσαν οτι στο τάδε σπίτι ήπιες τόσα ποτήρια, στον τάδε γάμον εμέθυσες και όσα μου έλεγαν ήσαν αληθινά· και πληρώνοντας οι Άγγελοι αναχωρήσαμεν

και ανεβαίνοντας οι Άγγελοι έλεγαν αναμεταξύ τους:

«Μεγάλον κίνδυνον έχει η ψυχή εώς ότου περάσει τα ακάθαρτα τελώνια του αέρος»

και εγώ τους λέγω:

» Ναι κύριοι μου, και νομίζω πως κανείς από τους ζωντανούς ανθρώπους δεν θα γνωρίζη το τι συμβαίνει μετά τον χωρισμό της ψυχής από τους δαίμονες του αέρος, και αλλοίμονο στους αμελείς το τι τους περιμένει.»

και οι Άγγελοι αποκρίθηκαν και είπαν:

» Οι αγίες Γραφές αναλαμβάνουν όλα αυτά, αλλά οι ταλαίπωροι άνθρωποι σκοτεισμένοι από την πολυτέλεια, τροφές και ηδονές του κόσμου, τυφλώνονται και δεν πιστεύουν οτι θα πεθάνουν και δεν φροντίζουν να κάμνουν καλά έργα για την ψυχή τους· και αλλοίμονο στους αμελείς διότι τους αρπάζουν οι δαίμονες και τους ρίπτουν στον σκοτεινόν Άδην μέχρι της κρίσεως οπότε θα δικασθούν και θα απολάβη ο κάθε ένας οτι έπραξε.»

13ον. Τελώνιον της μνησικακίας.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της μνησικακίας που εξετάζει αυτούς που έχουν έχθρα, και δεν συγχωρούν τους αδελφούς τους. Και ορμώντας οι δαίμονες κατ' απάνω μου, εξέταζαν τα κατάστιχα τους , να βρούν κανένα πταίσιμο να με αρπάξουν· και χωρίς να βρούν φώναξαν σαν λυσσασμένα σκυλιά οτι ξεχάσαμεν να τα γράψουμεν, και αναχωρήσαμεν ανεβαίνοντας,

και ρώτησα τους Αγγέλους πως γνωρίζουν οι δαίμονες τις αμαρτίες των ανθρώπων, και μου αποκρίθηκαν οι Άγγελοι:

» Δεν γνωρίζεις, οτι μετά το βάπτισμα κάθε χριστιανός λαμβάνει έναν Άγγελο σαν φύλακα να τον φυλάει, και να τον οδηγή στο καλό, και να γράφη τα καλά του έργα· ομοίως δε τον ακολουθή και ένας διάβολος και γράφη τις κακές του πράξεις, και τις αναγγέλλει στο κάθε τελώνιο που ανήκει η αμαρτία και γι' αυτό γνωρίζουν οι δαίμονες, και όταν η ψυχή χωρίση από το σώμα και ανέρχεται στους ουρανούς την εξετάζουν δαίμονες σε κάθε τελώνιο και τούτο γίνεται στους ορθόδοξους χριστιανούς μόνο, στους δε απίστους και ασεβείς δεν υπάρχει καμιά εξέταση.»

14ον. Τελώνιον της μαγείας και γοητείας.

Ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της μαγείας και γοητείας. Εδώ οι δαίμονες ήσαν σαν άγρια ζώα· άλλοι είχαν μορφή σκύλλου, άλλοι σαν βόδια, άλλοι σαν φίδια, με άσχημη μορφή, αλλά με θείαν χάρην όταν με εξέτασαν δεν βρήκαν τίποτα,

και ανεβαίνοντας ρώτησα τους Άγγελους με τι τρόπον μπορούν να σβήσουν από τα κατάστιχα των δαιμόνων τα αμαρτήματα των ανθρώπων,

και οι Άγγελοι μου αποκρίθησαν:

» Συγχωρούνται τα αμαρτήματα όταν ο άνθρωπος μετανοήση και εξομολογηθή

στον πνευματικόν και κάμη τον κανόνα που του έβαλεν τότε εξαλείφονται τα αμαρτήματα από τα κατάστιχα των δαιμόνων· και λυσσώντας οι δαίμονες τους πολεμούν για να τους ρίψουν σε νέα αμαρτήματα. Γι' αυτό η εξομολόγηση και η μετάνοια γίνονται αιτίες να συγχωρηθούν οι άνθρωποι και να περάσουν ελεύθερα τα εναέρια τελώνια. Αλλά πολλοί άνθρωποι λένουν ότι τα εξομολογούνται στον Θεό· και άλλοι πάλι ζητούν να εύρουν πνευματικόν συγκαταβατικόν για να αποφύγουν τον κανόνα· Αλλά αυτή δεν είναι μετάνοια αλλά πονηρία και ο Θεός ου μυκτηρίζεται. Και όπως στην ασθένεια του σώματος εκλέγουμε τον καλύτερον ιατρόν, έτσι πολύ περισσότερον στην ασθένεια της αθάνατης ψυχής να εκλέγουμε τον θεοφοβούμενον και αυστηρόν πνευματικό, και να τον έχει κανείς μέχρι τέλους της ζωής· αλλιώς πλανούνται οι άνθρωποι και δεν μπορούν να περάσουν τα τελώνια του αέρος.»

15ον. Τελώνιον της γαστριμαργίας και πολυφαγίας.

Αυτά καθώς μου έλεγαν φθάσαμε στο τελώνιο της γαστριμαργίας και πολυφαγίας, όπου οι δαίμονες ήσαν πολύ χονδροί σαν τους χοίρους, δυνατοί και άγριοι, και έτρεξαν κατ' απάνω μου, γαυγίζοντας, και μου φανέρωσαν τις πολυφαγίες που έκαμνα απο μικρήν ηλικία μέχρι που γέρασα, και ότι δεν νήστευα Τετάρτη και Παρασκευή μέχρι και τις 40στάς χωρίς εγκράτεια· και οι Άγγελοι φέρνοντας τα καλά μου έργα για πληρωμή αναχωρήσαμεν.

16ον. Τελώνιο της ειδωλολατρίας.

Και φθάσαμεν στο τελώνιο της ειδωλολατρίας και διαφόρων αιρέσεων, και χωρίς να βρούν τίποτα οι δαίμονες αναχωρήσαμεν.

17ον. Τελώνιον της αρσενοκοιτίας.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της αρσενοκοιτίας· και ο πρώτος αυτών καθόταν σαν φοβερός δράκωντας αλλάσωντας μορφές πότε σαν αγριόχοιρος, πότε σαν ποντικός, πότε σαν θηριόψαρο και τριγύρω αυτού βρώμα και ανυπόφορη δυσσωδία και επλάγιαζε ασχημονώντας. Και επειδή δεν βρήκε τίποτα εναντίων μου, αναχωρήσαμεν,

και μου έλεγαν οι Άγγελοι ότι πολλοί φθάνουν μέχρι εδώ ανεμπόδιστα, και για την αισχρήν αυτήν πράξιν, καταγκρεμίζονται στον σκοτεινόν και άχαρον Άδην.

18ον. Τελώνιον των χρωματοπροσώπων.

Και μιλώντας φθάσαμεν στο τελώνιο το οποίον εξετάζει άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι καλλωπίζουν τα πρόσωπα τους με διάφορα χρώματα, και μυρωδικά και δεν

ευχαριστούνται με το κάλλος που τους έδωσεν ο Θεός. Εγώ είχα χρωματισθή δυό φερές στη ζωή μου και οι δαίμονες εξέταζαν να με κρατήσουν οι Άγγελοι όμως επάλευαν με πολύν κόπον φέρνοντας τις καλές μου πράξεις, και κερδίζοντας αναχωρίσαμεν.

19ον. Τελώνιον της μοιχείας.

Ανεβαίνοντας φθάσαμεν στο τελώνιο της μοιχείας το οποίον εξετάζει τους μοίχους και μοιχαλίδας· δηλαδή τους παντρεμένους οι οποίοι πηγαίνουν σε ξένες γυναίκες και μολύνουν το στεφάνι τους. Επίσης εδώ στο τελώνιον αυτό εξετάζονται και οι παρά φύσιν πράξαντες με τις γυναίκες τους. Αλλά επειδή εγώ δεν είχα ευθύνη από αυτά αναχωρίσαμεν χωρίς πρόβλημα.

20ον. Τελώνιον του φόνου και της εκτρώσεως.

Και ανεβαίνοντας φθάσαμεν στους τελωνάρχες του φόνου οι οποίοι εξετάζουν τους φονιάδες, μέχρι και τις γυναίκες που αποβάλλουν από την κοιλία τους βρέφη και μέχρι και αυτούς που αποφεύγουν την τεκνογονία· και από εδώ με την χάρην του Θεού αναχωρήσαμεν χωρίς πρόβλημα.

21ον. Τελώνιον της κλοπής.

Και ανεβαίνοντας λίγο φθάσαμεν στο τελώνιο της κλοπής που εξετάζει τους κλέφτες και εξετάζοντας με καλά οι δαίμονες δεν βρήκαν τίποτα και αναχωρίσαμεν ανεμπόδιστα.

22ον. Τελώνιον της πορνείας.

Και ανεβαίνοντας πολύ ψηλά φθάσαμεν στην θύρα του Ουρανού, όπου βρίσκεται το τελώνιο το οποίον εξετάζει τους πόρνους. Ο αρχηγός τους καθώταν σε υψηλό θρόνο και φορούσεν φόρεμα ραντισμένο με αφρούς και αίματα κάθε ακαθαρσίας πλυμμηρισμένον, το οποίον έγινε αυτό από τις ακαθαρσίες της πορνείας. Και ωρμόντας οι δαίμονες κατ' απάνω μου με εκατηγορούσαν και έλεγαν πολλά ψέματα, και ετόλμησαν να με αρπάξουν από τα χέρια των Αγγέλων και να με ρίψουν στον άχαρον Άδην. Οι δε Άγγελοι αντίλεγαν σ' αυτούς, ότι είχα εξομολογηθή και παραίτησα από πολύν καιρόν αυτά. Και λέγοντας ψέματα οι δαίμονες έλεγαν ότι δεν τα εξομολογήθηκα ούτε κανόνα έλαβα από πνευματικόν, και οι Άγγελοι αναχώρησαν, τρίζοντας οι ακάθαρτοι δαίμονες τα δόντια τους.

Και προχωρόντας μου λένε οι Άγγελοι ότι πολύ λίγοι περνούν από αυτό το τελώνιο. Οι περισσότεροι άνθρωποι που έρχονται μέχρι εδώ πέφτουν στον σκοτεινόν και άχαρον Άδην.

23ον. Τελώνιον της ασπλαχνίας.

Και ανεβαίνοντας λίγο φθάσαμεν στο τελώνιο της ασπλαχνίας, το οποίο εξετάζη τους σκληρόκαρδους και ανελεήμονες και εξετάζοντας με οι δαίμονες και χωρίς να με βρουν άσπλαχνη διότι ελεούσα τους φτωχούς, και καταντροπιασθέντες οι δαίμονες, αναχωρήσαμεν απ' αυτούς.

Η πύλη του Ουρανού.

Και ανεβαίνοντας χαρούμενοι φθάσαμεν στην πύλη του Ουρανού, η οποία ακτινοβολούσε και έλαμπε σαν καθαρό χρυσάφι και είχεν υπερθαύμαστην ωραιότητα, που δεν μπορεί γλώσσα ανθρώπου να την διηγηθή. Ο θυρωρός, ήταν ένας αστραπόμορφος νέος με χρυσά μαλιά και μας δέχθηκε χαρούμενος δοξάζοντας τον Θεόν διότι περάσαμε τα εναέρια τελώνια των δαιμόνων.

Και περνώντας την πύλη του ουρανού είδαμεν πλήθος αστραπόμορφων νέων οι οποίοι ακτινοβολούσαν σαν τον ήλιο και χαίρονταν όλοι και ευφραίνονταν, για την σωτηρία μου· εμείς πορευθήκαμεν με αγαλλίαση και χαράν ανεκκλάλητον για προσκύνησιν του αστραπόμορφου θρόνου του Θεού, και Σωρήρα Ημών Ιησού Χριστού. Και είδαμεν σύννεφα όχι σαν τα συνηθισμένα τα οποία παραμέριζαν για να περάσουμεν. Και είδαμεν άλλο σύννεφο λευκό και χρυσόμορφο από το οποίο εξέρχονταν αστραπές και παραμέρισε κι αυτό όπως τα άλλα και περνώντας αισθανθήκαμεν γλυκύτατην ευωδία από τον θρόνο του αοράτου Θεού. Και είδαμεν στο άμεσον ύψος αστραποβόλο τον θρόνο του Παντάνακτος Θεού. Εκεί είναι η χαρά των δικαίων και η Αιώνια αγαλλίαση. Κ' είδαμεν εκεί πλήθος άπειρον αστραπόμορφων νέων, που φορούσαν πολύτιμα φορέματα με χρυσές ζώνες.

Φθάσαμεν απέναντι του θρόνου του Θεού, και οι Άγγελοι που με κρατούσαν άρχισαν να ψάλλουν και κλίνοντας τα γόνατα προσκυνήσαμεν τρεις φορές την Παναγίαν Τριάδα, και μαζί με ημας όλο το πλήθος των Αγίων Αγγέλων που ήταν γύρω του θρόνου του Θεού. Κ' ευθέως ακούστηκε φωνή γλυκύτατη και έλεγεν στους Αγγέλους οδηγήστε την ψυχήν αυτήν πρώτα στον Παράδεισον και έπειτα στα καταχθόνια του άδου καθώς γίνεται σε όλες τις ψυχές. Κ' έπειτα αναπαύσεται την στην κατοικία του δούλου μου Βασίλειου που με παρακάλεσεν.

Και συνοδεύοντας με οι Άγγελοι με έφεραν στον Παράδεισον όπου είδα τις κατοικίες των δικαίων όπου έλαμπαν σαν ακτίνες του ήλιου των οποίων η κατοικία

εκάστου διέφερεν κάθε ενός ανάλογα των έργων του. Εκεί είδαμεν τον κόλπον του Αβραάμ όπου αναπαύονται τα τέκνα των ορθόδοξων χριστιανών όσα έζησαν στον κόσμο αναμάρτητα. Εκεί αναπαύονται οι ψυχές των 12 Πατριαρχών και όλων των Αγίων και φαίνονταν σαν να ήταν με σώματα, αλλά χέριν ανθρώπου δεν μπορεί να τους πιάση.

Όταν επισκεφθήκαμεν όλες τις κατοικίες των Αγίων οι Άγγελοι με έφεραν στις φοβερές κολάσεις του Άδη όπου κατοικούν οι αμαρτωλοί· και είδα τις σκοτεινές φυλακές όπου είναι κλεισμένες οι ψυχές των αμαρτωλών ως η άμμος της θάλασσας και σκεπάζονταν από την μαύρην ομιχλή του θανάτου· και εκεί ακούεται τέκνον μου Γρηγόριε το ουαί και αλλοίμονο και τους κατατρώγει ασταμάτητα ο μολυσμός και η βρώμα.

Αφού γυρίσαμεν όλες τις κολάσεις των αμαρτωλών, ο ένας Άγγελος μου λέγει.
«Θεοδώρα ξέρεις οτι σήμερα ο πνευματικός σου πατέρας Βασίλειος κάμνει το τεσσαρακοστόν σου μνημόσυνο στην γη;»

Και λέγοντας αυτό ο άγγελος με άφησαν να εμφανισθώ στην πανευφρόσυνη κατοικία του Παραδείσου, όπου εδω βρίσκονται και άλλες ψυχές των πνευματικών τέκνων του πατρός μας Βασιλείου. Εκεί βρισκόταν ωραιότατο τραπέζι ακτινοβολώντας διά των πολύτιμων λίθων που ήταν στολισμένα, και γεμάτη με διάφορα ωραιότατα οπωρικά που έτρωγαν άνθρωποι άϋλοι χωρίς παχιές σάρκες και έλαμπαν σαν ακτίνες του ήλιου τα πρόσωπα τους. Εκεί δεν διακρίνονταν οι άνδρες από τις γυναίκες. Ωραιότατοι νέοι τους κερνούσαν με ροδοκόκκινο ποτό και όσοι έπιναν χόρταναν από την γλυκύτητα του Αγίου Πνεύματος.

Τότε ο Άγιος Βασίλειος διέταξε την Θεοδώρα να με οδηγήση να ιδώ το ωραιότατο περιβόλι της κατοικίας του. Και οδηγώντας με η Θεοδώρα φθάσαμεν στο περιβόλι του οποίου η πόρτα και τα ψηλά τείχη ήσαν χρυσαφένια, το οποίον ήταν γεμάτο από ποικιλόμορφα δέντρα φορτωμένα από ευγευστάτους και ωραιοτάτους καρπούς άφθαρτους και αθάνατους·

και βλέπωντας αυτά εγώ έμεινα εκστατικός, η δε Θεοδώρα είπε:

» Αυτά όλα που βλέπεις τα εχάρισεν ο Πανάγαθος Θεός του πατέρα μας Βασιλείου, για τους κόπους του και την αρετή του, για να ευφραίνεται και να αναπαύεται με όλα τα σωσμένα πνευματικά του τέκνα. Φρόντισε και συ τέκνον μου Γρηγόριε, εώς ότου βρίσκεσαι στον προσωρινόν κόσμο, να κάμης τις εντολές του Θεού, για να έλθης και συ εδώ μέχρι την Δευτέρα Παρουσία, οπότε ο Θεός έχει μεγαλύτερα από αυτά ετοιμασμένα γι' αυτούς που Τον Αγαπούν.»

Εγώ ψηλαφίζοντας τον εαυτό μου εάν ήμουν με το σώμα, μου φάνηκε σαν να

έπιανα ακτίνες του ήλιου, και τότε ήλθα στον εαυτό μου ελευθερωθείς από τα φοβερά και εξαίσια εκείνα πράγματα. Και συλλογιζόμενος όλα αυτά έλεγα· άραγε από τον διάβολο τα είδα όλα αυτά; Και σηκώθηκα επορεύθηκα να συναντήσω τον άγιον Γέροντα μου, και βρίσκοντας τον έβαλα μετάνοια και πήρα την ευλογία του, και μου λέει· άραγε ξέρεις τέκνον μου Γρηγόριε, οτι αυτήν τη νύκτα είμασταν μαζί στα ουράνια και αιώνια σκηνώματα εκεί που βρίσκεται η Θεοδώρα και την είδες και μιλήσατε μαζί κατά την επιθυμία σου, και πήγατε μαζί στο ωραιότατο περιβόλι και είδες τα πανεύοσµα εκείνα άνθη και τους αθάνατους εκείνους καρπούς και είδες τα ολόχρυσα εκείνα παλάτια αυτήν τη νύκτα, μήν νομίσεις τέκνον μου οτι όλα αυτά είναι όνειρο.

Εγώ ακούωντας αυτά από το στόμα του άγιου Γέροντα και επιγείου αγγέλου λιποθύμησα και έμεινα άφωνος γνωρίζοντας όλα αυτά οτι έγιναν στ' αλήθεια.

Έπειτα όταν συνήλθα μου λέγει ο Άγιος:

» Και συ τέκνον μου Γρηγόριε φρόντισε να διέλθης τη ζωή σου με αγαθοεργίες κατά τις εντολές του Χριστού και μετά τον θάνατο σου θα σε δεχθώ στις αιωνίους κατοικίες, τις οποίες μου edώρησεν ο Κύριος δια την πολλήν του αγαθότητα. Διότι εγώ θα φύγω σε λίγο από τον μάταιο αυτόν κόσµο, και συ υστερότερα και θα σε περιμένω εκεί στα αιώνα, διότι καθώς ο Κύριος μου αποκάλυψε θα διέλθης την ζωή σου θεάρεστα. Πρόσεξε τέκνον μου μη φανερώσης σε κανέναν όσα είδες και άκουσες εν όσω ζω. Μετά από τον θάνατο μου γράψε τα αυτά για ωφέλεια των Χριστιανών που θα τα διαβάσουν.»

Εώς edώ αδελφοί χριστιανοί είναι η διήγηση του θανάτου της Θεοδώρας την οποίαν έγγραψεν ο σοφός Γρηγόριος. Επίσης έγγραψεν πως μέλλεται να γίνη η φοβερά κρίσις την ημέρα εκείνης της Δευτέρας! Παρουσίας του Αδεκάστου Κριτού περί της οποίας αποκαλύφθηκεν στον άγιον γέροντα Βασίλειον, και το οποίον βρίσκεται πιό κάτω σε αυτό το κείμενο γραμμένο.

2.

ΦΟΒΕΡΑ ΟΠΤΑΣΙΑ ΚΑΠΟΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΟΒΕΡΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
(Απο Σιναΐτικο Χειρόγραφο του 15-16ου αιώνα)

Επί της Βασιλείας του Λέοντος του Σοφού στα χρόνια 886-911 υπήρχεν ο όσιος Βασίλειος ο Νέος, ο οποίος είχεν μαθητήν του κάποιον Γρηγόριον, ο οποίος κυριευμένος απο λογισμούς πίστευε οτι οι εβραίοι που τηρούν τον Μωσαϊκό Νόµο, μετά την Ανάσταση των νεκρών, θα είναι δεκτοί στον Θεόν την ημέρα της Κρίσεως όπως οι Προπάτορες, Αβραάµ, Ισαάκ και Ιακώβ.

Ο δε Άγιος Βασίλειος αντιφρονούσε σ' αυτό λέγοντας προς τον νεαρόν:

» Ο Κύριος λέγει τέκνον μου στο Ιερόν Ευαγγέλιο, εγώ είμαι η θύρα, δι εμού εάν τις εισέλθῃ σωθήσεται (Ιωαν. 10,8) και πως είναι δυνατόν τέκνον μου να σωθούν οι εβραίοι που είναι εχθροί του Θεού και τον βλασφημούν κάθε ημέραν;»

Και προσευχόμενος ο Άγιος στον Θεό να αφαιρέσῃ από τον νεαρό αυτούς τους λογισμούς, απέστειλεν ο Πανάγαθος Θεός θείον Άγγελον και εξήγησεν στον Γρηγόριον περί τούτου,

και λέγει μιά νύκτα ενώ κοιμώμουν, ξύπνησα για προσευχή, κατά συνήθεια και είδα σε όραμα οτι βρέθηκα σε μια πεδιάδα γεμάτη ποικίλων δέντρων και λουλουδιών, και ξαφνικά φάνηκε ένας νέος ψηλός και ωραίος με πύρινη στολή εξαστράπτων και μου λέγει:

» Γρηγόριε, οι ευχές του Οσίου Πατρός Βασιλείου σε έφεραν εδώ για να μάθης, να πεισθής και να γνωρίσης την αλήθεια που επιθυμούσες.»

Και αρπάζοντας με ο Νέος απο το χέρι βαδίζαμεν και νεφέλη φωτεινή μας ανέβασεν σε άπειρο ύψος, και υπερθαύμαστον κόσμον, και βλέπωντας έτρεμα από τον φόβο μου, και ευθύς βρεθήκαμεν στην πεδιάδα της οποίας το έδαφος ήταν υάλλειο, και μέσα στην πεδιάδα υπήρχεν άπειρον πλήθος πυρινόμορφων νέων και ακούονταν υμνωδίας και άσματα μελίρρητα και υπερθαύμαστα.

Προχωρόντας είδαμεν άλλον τόπον πύρινον, ο οποίος φαινόταν οτι φλεγόταν και δεν καιγόταν, όπου ανθρώπινη γλώσσα δεν μπορεί να διηγηθῇ. Και ο τόπος αυτός μου είπεν ο συνοδός μου Άγγελος οτι είναι η Αγία Πόλις η Άνω Ιερουσαλήμ της οποίας Δημιουργός είναι ο Θεός, και είναι η πόλις των Αγίων και πάντων των Δικαίων, των ευαρεστησάντων τον Θεόν.

Και καθώς μου τα έλεγεν αυτά ο Άγγελος, βλέπω υπεράνω της Αγίας Πόλης αιωρούμενον τον Τίμιον Σταυρόν, υπεραστράπτοντα περισσότερο από τις ηλιακές ακτίνες,

και μετά από αυτό βλέπω πλήθος Αγγέλων, κρατώντας θρόνον φρικώδη, και τεράστιον και φωνή βροντώδης και φοβερή εξακούετο λέγουσα:

» Ιδού ο Μέγας και φοβερός Κριτής έρχεται να κρίνει τους ζωντανούς και τους νεκρούς, και να αποδώσῃ στον κάθε ένα άνθρωπο κατά τα έργα αυτού. Και αυτά όλα γίνονται στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ της επιγείου Ιερουσαλήμ, καθώς γράφτηκε στις Γραφές.»

Και μετά από αυτά βλέπω άλλους Αγγέλους κατέχοντας πύρινες σάλπιγγες, και με την προσταγή του Κριτή σάλπισαν, και εσαλεύθησαν τα θεμέλια της γης, και να

ανοίχτηκαν οι τάφοι των από όλων των αιώνων νεκρών, από τον Αδάμ μέχρι της εσχάτης ημέρας.

Και ευθύς ώ! φρικτόν θέαμα ανέβαιναν από τους τάφους, τα οστά γυμνωμένα των νεκρών των αιώνων, και ενδύνονταν σάρκες, νεύρα και δέρμα, και ήταν άπειρο το πλήθος ως η άμμος της θάλασσας, γυμνοί και τρομαγμένοι, όλοι σε μια ηλικία, σαν να ήταν 33 χρονών και φαίνονταν κάθε ένας διαφορετική μορφή.

Και στον κάθε ένα ήταν γεγραμμένο στο μέτωπο του, αυτός είναι προφήτης, σε άλλους δε αυτός είναι Ιεράρχης, σε άλλους Οσίοι, και σ' άλλους ελεήμονες, και απλά κάθε ενός η αρετή και η ζωή του στη γη ήταν γεγραμμένη στο πρόσωπο του.

Ομοίως δε και τους αμαρτωλούς και απίστους γραφόταν στο μέτωπο τους οι πράξεις καθ' ενός· αυτός είναι φονιάς, σε άλλον αυτός είναι πόρνος, σε άλλους αυτός είναι κτηνοβάτης, σε άλλους αυτός είναι αιμομίκτης, σε άλλους αυτός είναι βλάσφημος, και σε άλλους αυτός είναι φιλοκατήγορος, και σε άλλους αυτός είναι κοιλιόδουλος κ.λ.π.,

και όλοι έκλαιγαν με θρήνο απαρηγόρητοι και έλεγαν:

» Αυτά όλα τα ακούαμεν στις Γραφές και δεν πιστεύσαμεν»

και όλα τα έθνη Αγαρηνοί, εβραίοι, εθνικοί και όλοι οι άπιστοι έκλαιαν και ωδύρονταν την απώλεια του εαυτού τους,

και ιδίως οι Ιουδαίοι έλεγαν:

» Εάν αυτός είναι ο Χριστός, ο φοβερός Κριτής τον οποίον εσταυρόσαμεν, χαθήκαμεν όλοι».

Τότε ο συνοδός μου Άγγελος μου λέγει:

«Βλέπεις τους Ιουδαίους πως τρέμουν βλέπωντας αυτά που γίνονται.»

Και ευθύς ο Άγγελος μου λέγει:

» Ιδού ο φοβερός και μέγας Θεός παραγίνεται, φόβος και τρόμος λαμβάνουν τα πάντα.»

Και ιδού πλήθος αναρίθμητον ουρανίων Αγγέλων κατέρχετο από τους ουρανούς, και παρασταθέντες ενώπιον του φοβερού θρόνου, προσκύνησαν, και παραύτα ακούονταν κρότοι και βροντές φοβερές μαζί με κτύπους, και όλο το γένος των ανθρώπων έτρεμε, και όλα τα τάγματα των ουρανών, παραστάθησαν σε κύκλον γύρο από τον θρόνο του φοβερού Κριτού με πολλή τάξη και φόβο.

Τότε όλοι οι δίκαιοι φώναξαν:

» Εσύ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του Ζώντος ο οποίος μαζί με τον Πατέρα

και το Πνεύμα σε Προσκυνούμεν.»

Και ακούγοντας αυτό οι Ιουδαίοι, αιρετικοί και άπιστοι, έτρεμαν και έμειναν άφωνοι.

Τότε ο φοβερός Κριτής έστρεψε το βλέμμα στον Ουρανό, και τρομάζοντας ο Ουρανός χάθηκε. Ομοίως βλέποντας τη γη ευθύς και αυτή εξαφανίστηκε, και ο ήλιος και η σελήνη και τα αστέρια χάθηκαν σαν κερί, το ίδιο και η θάλασσα ξηράθηκε όλη και μεταποιήθηκε σε φωτιά, και έγινε πυρίνος ποταμός, και βρισκόταν μπροστά στον Θεϊκό Θρόνο.

Και ευθύς με κάλεσμα του Κριτή, διεχωρίσθησαν τα άπειρα εκείνα πλήθη των ανθρώπων σε δύο· και στάθηκε το ένα στα δεξιά του Κριτή και το άλλο στα αριστερά.

Και βλέπωντας ο Κριτής τους βρισκομένους στα δεξιά του, τους είπε με γλυκήτατη φωνή:

» Ελάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα μου να κληρονομήσετε την ετοιμασμένην για εσάς βασιλεία.» (Ματθ. 25,34)

Έπειτα βλέπωντας και αυτούς στα αριστερά του, τους λέγει με οργή:

» Απομακρυνθήτε από εμένα οι καταραμένοι στη φωτιά την αιώνια, η οποία ετοιμάστηκε για τον διάβολο και τους αγγέλους του»

Και όταν αυτά ακούστηκαν από τον Κριτή, και αφού οι αμαρτωλοί οδύρθησαν ανώφελα , ξαφνικά βλέπω την υπερθαύμαστην εκείνη πόλη απέναντι του Κριτή να στέκεται, και να η κατά την δύση πόλη ανοίχθηκε βλέπω μια γυναίκα από τα δεξιά του Κριτού στεκόμενη αστράπτοντας περισσότερο από τον ήλιον, προς την οποία λέγει ο Κριτής· είσελθε Μητέρα μου στην βασιλεία μου, και αφού την υποδέκτηκαν στρατοί Αγγέλων εισήλθαν στην Αγίαν Πόλιν.

Οι Άγιοι 12 Απόστολοι

Και μετά απο αυτό βλέπω 12 άνδρες οι οποίοι ήσαν οι 12 Απόστολοι φορόντας στολές πυρίμορφες προσκύνησαν τα πόδια του Κριτού και εισήλθαν και αυτοί στην Αγίαν Πόλιν.

Οι 70 Απόστολοι

Έπειτα χωρίσθησαν άλλοι 70 άνδρες από το άπειρο πλήθος που βρισκόταν δεξιά του Κριτή και αυτοί ήσαν οι 70 Απόστολοι οι οποίοι προσκυνώντας και αυτοί, εισήλθαν στην Αγία Πόλη.

Οι Άγιοι Μάρτυρες

Έπειτα διεχωρίσθησαν απ' αυτής της δεξιάς μερίδας πλήθος ανδρών των οποίων τα πρόσωπα σπινθηροβολούσαν, και άστραπταν οι στολές τους περισσότερο από τον ήλιον, και προσκυνώντας τον Κριτήν εισήλθαν στην Αγίαν Πόλιν.

Οι Ιεράρχες

Μετά διεχωρίσθηκε άλλη συναγωγή πλήθος άπειρον των Αγίων Ιεραρχών, των οποίων τα πρόσωπα άστραπταν περισσότερο από τον ήλιο, και οι στολές τους περισσότερο από το χιόνι, και προσκυνώντας τον Κριτήν εισήλθαν στην Αγία Πόλη.

Οι Διδάσκαλοι

Μετά από λίγο διεχωρίσθηκε άλλη συναγωγή των θείων Διδασκάλων των οποίων σπινθηροβολούσαν τα πρόσωπα τους και αφού προσκύνησαν τον Κριτήν εισήλθαν στην Αγία Πόλη.

Οι ασκητές Όσιοι Πατέρες

Και μετά απο αυτά διεχωρίσθηκε άλλη συναγωγή πλύθος αναρίθμητο, οι ασκητές της ερήμου και των βουνών Μοναχοί, και ευαρεστησάμενοι τον Κριτήν, και αφού επαινέθηκαν από Αυτόν, προσκυνήσαν και αυτοί και εισήλθαν στον Πόλη.

Οι παρθένοι και ελεήμονες

Και μετά απο λίγο διεχωρίσθηκε άλλη μικρή συναγωγή, αστράπτοντας σαν την αστραπή προσκυνώντας και αυτοί τον Κριτή εισήλθαν στην Αγία Πόλη.

Οι ειλικρινώς μετανοημένοι

Έπειτα διεχωρίσθηκε άλλη συναγωγή πλήθος άπειρον, οι ειλικρινώς στον κόσμο μετανοημένοι και προσκυνώντας τον Κριτή εισήλθαν και αυτοί στην Αγία Πόλη.

Οι Άγιοι Προπάτορες

Μετά από λίγο διεχωρίσθησαν άλλοι 15 άνδρες ωραιότατοι και αστράπτοντες σαν το φώς, οι Άγιοι προπάτορες Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ, και οι υιοί αυτών, προσκυνώντας και αυτοί τον Κριτή εισήλθαν στην Αγία Πόλη.

Οι από Αδάμ έως του Χριστού Προφήτες

Έπειτα διεχωρίσθηκε άλλη μικρή συναγωγή οι από Αδάμ μέχρι τον Χριστό Δίκαιοι και Προφήτες περί των οποίων είπεν ο Κύριος·

» Οι πρώτοι θα γίνουν τελευταίοι, και οι τελευταίοι πρώτοι·»
και αυτοί προσκυνώντας τον Κριτήν εισήλθαν στην Αγία Πόλη.

Οι δια τον Χριστό Σαλοί

Και μετά από λίγο διεχωρίσθηκε άλλη μικρή συναγωγή, οι δια τον Χριστό Σαλοί, και αυτοί προσκυνώντας τον Κριτήν εισήλθαν στην Αγία Πόλη.

Οι του γάμου άμωμοι

Και αμέσως απεχωρίσθηκε άλλη μικρή συναγωγή οι του γάμου άμωμοι και αμώλυντοι ντυμένοι στολή Βασιλική και τα πρόσωπα αυτών δεδοξασμένα, προσκυνώντας και αυτοί τον Κριτήν εισήλθαν στην Αγία Πόλη, και έλειψαν οι στα δεξιά του Κριτή Δίκαιοι, και έμειναν μόνο οι στα αριστερά του Κριτή αμαρτωλοί με καταντροπιασμένα τα πρόσωπα, οδυρόμενοι, βλέποντας αυτά που συνέβαιναν· ήσαν δε πλήθος άπειρον, τρέμοντας και με φόβο στέκοντας ανάμεναν την φοβερή ώρα της καταδίκης τους.

Και γυρνώντας το βλέμμα προς αυτούς ο Κριτής, διεχωρίσθηκε μεγάλη συναγωγή σαν την άμμο της θάλασσας, και καλώντας τους Αγγέλους ο Κριτής, τους έρριψαν στον πύρινον ποταμόν οδυρώμενους και κλαίοντας.

Όλοι οι αβάπτιστοι και Αιρετικοί

Και καλώντας ο Κριτής τους Αγγέλους άρπαξαν άλλη συναγωγή αναρίθμητη τους έρριψαν στον πύρινον ποταμόν, να καίγωνται αιωνίως.

Οι αυτόκτονες

Έπειτα με νεύμα στους Αγγέλους ο Κριτής, άρπαξαν άλλη συναγωγή αναρίθμητη, και τους έρριψαν στην κοχλάζουσαν θάλασσαν του πυρός.

Οι φονιάδες οι φαρμακοί-μάγοι

Και μετά από λίγο με νεύμα ο Κριτής στους Αγγέλους άρπαξαν άλλη συναγωγή τους φονιάδες-φαρμακούς και τους μάγους και τους έβαλαν στην σπινθηροβολούσαν εκείνη θάλασσα.

Οι μοίχοι και αιμομίκτες

Και καλώντας τους Αγγέλους του ο Κριτής άρπαξαν άλλη συναγωγή, τους μοίχους και τους αιμομίκτες, και τους έρριψαν στην πυρανάπτουσαν θάλασσα.

Οι αρσενοκοίται

Και πάλιν νεύοντας τους Αγγέλους ο Κριτής άρπαξαν άλλη μεγάλη συναγωγή τους αρρενομανούντας και βίαια τους έσπρωξαν και τους έρριψαν στη λίμνη εκείνη της φωτιάς.

Οι κτηνοβάτες

Και πάλιν ο Κύριος καλώντας τους Αγγέλους διεχώρησαν άλλη συναγωγή, των κτηνοβατών των οποίων τα πρόσωπα υπήρχαν σαν τα κτήνοι και με οργή τους έρριψαν στον ποταμό της φωτιάς.

Όσοι με βότανα και φάρμακα σκότωσαν βρέφη

Και μετά από λίγο καλώντας ο Κριτής τους Αγγέλους διαχώρισαν άλλη συναγωγή, αυτούς που σκότωσαν βρέφη, και με βίαια ορμή τους έρριψαν στον ποταμό της φωτιάς.

Οι κλέφτες και οι άρπαγες

Και πάλι καλώντας τους Αγγέλους ο Κριτής διεχώρισαν άλλη συναγωγή τους κλέφτες και τους άρπαγες και τραβώντας τους με βία τους έρριψαν στην πύρινη θάλασσα.

Οι βλάσφημοι και επίορκοι

Και διεχώρησαν οι Άγγελοι άλλη συναγωγή, πλήθος άπειρον και την έρριψαν στην παφλάζουσαν και σπινθηροβολούσαν θάλασσα του πυρός.

Οι ψεύτες και ψευδομάρτυρες

Και διεχώρισαν άλλη συναγωγή που έβγαζε βρώμα από το στόμα, τους έρριψαν βίαια στη λίμνη της φωτιάς.

Οι κατήγοροι-κατάλαλοι

Και πάλι καλώντας τους Αγγέλους ο Κριτής άρπαξαν άλλη συναγωγή άπειρο πλήθος και έβγαινε απο το στόμα αυτών αίμα και φίδια τεράστια, κρέμνονταν στις γλώσσες τους, και τους έρριψαν στην κατώδυνη λίμνη της φωτιάς.

Οι φθονεροί και μνησικάκοι

Και χωρίζοντας άλλη συναγωγή οι Άγγελοι τους μνησικάκους και φθονερούς σπροχνωντας, και φέρνοντας τους τους έρριψαν βίαια στην λίμνη της φωτιάς.

Όσοι οργήζονται και θυμώνουν

Και πάλι καλώντας ο Κριτής άρπαξαν άλλη συναγωγή αυτούς που θυμώνουν και οργήζονται, και τους έρριξαν αυτούς στον ποταμό εκείνο της φωτιάς.

Οι αμαρτωλοί Ιερείς και Μοναχοί

Και με το κάλεσμα του Κριτή οι Άγγελοι χώρησαν άλλη συναγωγή, τους Ιερείς και Μοναχούς οι οποίοι αμάρτησαν (και δεν μετανόησαν), πολύ πλήθος, και έρριψαν άλλους στον Τάρταρο του Άδη, άλλους στο σκοτάδι το εξώτερο και άλλους στο τρίξιμο των δοντιών, να κολάζονται αιώνια.

Αυτοί που έχουν έχθρα προς άλλους και κοινωνούν

Έπειτα ξεχώρισαν άλλη, συναγωγή, των μνησικάκων και σπροχνωντας αυτούς σκληρά τους έρριψαν στη λίμνη της φωτιάς την καιόμενη.

Οι μέχρι θανάτου αμετανόητοι Χριστιανοί

Έπειτα άρπαξαν άλλη συναγωγή πλήθος άπειρον· οι Άγγελοι σπρόχνωντας και τραβώντας βιαίος τους έρριξαν σε διάφορες κολάσεις ανάλογα των αμαρτιών τους.

Οι ελεήμονες Χριστιανοί οι οποίοι δεν μετανόησαν

Και πάλι με προσταγή του Κριτή διεχωρίσθηκε άλλη συναγωγή άπειρο πλήθος κλαίγοντας πικρά και στανάζοντας οδηγούμενοι από τους πύρινους Άγγελους, για να ριφθούν στην παφλάζουσαν εκείνη θάλασσα της φωτιάς.

Βλέποντας αυτούς η Παναγία Μητέρα του Κριτού βγαίνοντας από την Αγία Πόλη, τρέχει σπουδαία και φθάνοντας τους φοβερούς εκείνους Αγγέλους είπε:

» Στο όνομα της Τρισηλίου Θεότητας, Πατρός και Υιού και Πνεύματος Αγίου, να μη κολασθεί αυτή η συναγωγή, και προσελθούσα στον Κριτή, προσκύνησε τα άχραντα Του πόδια και είπε·

Υιέ μου και Θεέ, λυπήσου αυτή τη συναγωγή, για τους λόγους που ξεφώνησες από το ίδιο σου το στόμο λέγωντας.

Μακάριοι οι ελεήμονες οτι αυτοί ελεηθήσονται. (Ματθ. 6,7)

Και αποκρινόμενος ο Κριτής λέγει:

Ω Μητέρα μου για την μεν ελεημοσύνη που εποίησαν κατακρατώ και λυτρώνω

αυτούς από την κόλαση, για δε του οτι αμαρτήσαν και δεν μετενόησαν, δεν θα εισέλθουν στην πόλιν των Αγίων μου, ούτε θα δουν την Βασιλεία μου.

Και προστάζοντας ο Κριτής τους Αγγέλους, να πάρουν αυτούς μακριά της πόλεως των Αγίων, σε ένα τόπο αμέτοχον κάθε θλίψεως και κολάσεως.

Η Παναγία Μητέρα του Θεού επέστρεψε μαζί με τους Αγγέλους στην Αγία Πόλη από την οποία είχε βγεί.

Τα αβάπτιστα παιδιά των Χριστιανών

Και απεχώρισαν άλλη συναγωγή οι Άγγελοι μπροστά στον Κριτή, τα πρόσωπα των οποίων ήσαν σκοτεινά και τυφλά, και λένουν στον Κριτή. Κύριε εμείς είμαστε τέκνα Χριστιανών, και η τομή του θανάτου δεν μας άφησε να ζήσουμε να βαπτισθούμεν και να σε ευαρεστήσουμεν· ο Κριτής διέταξε τους Αγγέλους να τους πάρουν μακριά της πόλεως των Αγίων, να απολαμβάνουν μικρή απόλαυση· δεν ήσαν ούτε νήπια ούτε γέροντες ούτε γυναίκες αλλά όλοι άνδρες νεαροί μιάς ηλικίας.

Ο Άρειος Μακεδόنيος και ολοι οι αιρετικοί

Και καλώντας ο Κριτής τους Αγγέλους, έφεραν άλλη μικρή συναγωγή των Αιρετικών και κρέμουνταν στις γλώσσες τους έχιδνες (φίδια),

και γυρνώντας ο Κύριος είπε:

» Πώς ετολμήσατε, να σχίσετε τον χιτώνα της ορθόδοξης εκκλησίας μου και να απωλέσετε άπειρο πλήθος ψυχών ανθρώπων;

Τότε αρπάζοντας τους οι Άγγελοι τους έρριψαν στην πύρινη εκείνη θάλασσα.

Ο Διοκλητιανός Νέρων και όλοι οι τύρρανοι Βασιλιάδες

Και με προσταγή του Κριτή έβγαλαν άλλη συναγωγή, από τα στόματα των οποίων έτρεχεν αίμα βρώμερό και αυτοί ήσαν όλοι οι τύρρανοι Βασιλιάδες, που βασάνιζαν τους χριστιανούς, και σπρόχνοντας τους οι Άγγελοι τους έρριψαν στον τάρταρον του Άδη.

Οι Ιουδαίοι

Και πάλιν καλώντας ο Κριτής έβγαλαν οι Άγγελοι άλλη συναγωγή, άπειρον πλήθος των εβραίων και έστησαν μπροστά του Κριτού,

και οδυρώμενοι έκλαιγαν και φώναξαν:

» Αλοίμονο σ' εμάς οτι πέσαμεν στα χέρια του Ναζωραίου που είναι ο Θεός του

Αβραάμ του Ισαάκ του Ιακώβ που ελατρεύαμεν.

Πού είναι ο Μωυσής που μας είπε να μην λατρεύουμε άλλο Θεόν;

Να έλθει να μας λυτρώσει;»

Και ευθύς στάθηκε μπροστά τους ο Μωυσής λέγωντας:

» Δεν είμαι εγώ που σας έγραψα στο νόμο· ότι θα αναστήση ο Κύριος ο Θεός μας προφήτην απο τους αδελφούς μας σαν εμένα, και όποιος δεν ακούση αυτού του προφήτη θα εξωλοθρευθή. Τώρα αλοίμονο σ' εσάς διότι δεν πιστεύσατε σε Αυτόν.»

Και λέγοντας αυτά ο Μωυσής τους άφησε και εισήλθε στην Αγία Πόλη· οι Ιουδαίοι οδυρόμενοι με στεναγμούς σπάραζαν κλαίγοντας, και ευθύς αστραπή φαβερή άστραψε και οι Άγγελοι τους έβαζαν πολλούς μαζί στον ποταμό εκείνον της φωτιάς, και έλειψαν όλοι οι από αριστερά αμαρτωλοί, βαλμένοι σε όλες τις κολάσεις, ο τόπος της κολάσεως ήταν μια μέγιστη κοιλάδα μεταξύ δύο οροσειρών, από την οποία εξέρχετο κλάμα και αναστεναγμοί, και ανέβαιναν μέχρι το ύψος της Πόλεως των Αγίων· για να μην ακούουν οι δίκαιοι και έτσι να λυπούνται και να στενάζουν, με προσταγή του φοβερού Κριτή, όταν άπλωσε το χέρι Του το Δεξί, έπεσαν και τα δύο όρη και κατακάλυψαν την κοιλάδα εκείνη του κλάματος, και δεν ακουώταν πλέον ο θρήνος των αμαρτωλών.

Και αφού έγιναν όλα αυτά συνάχθησαν όλα τα ουράνια τάγματα αναπέμποντας δοξαλογίες μεγάλυναν την Τρισυπόστατον Θεότητα, Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα τον ένα αληθινό Θεό.

Και εισρχόμενος ο Δίκαιος Κριτής καθισμένος στον θρόνο της δόξας στον αέρα συνοδευόμενος από όλα τα ουράνια τάγματα εισήλθεν στην Πόλιν των Αγίων, και παρέστησε μπροστά Του την Πανυπέραγονν Αυτού Μητέρα, από την οποία σαρκώθηκε και έγινε άνθρωπος, και όλους τους Δίκαιους και Άγιους όλων των αιώνων οι οποίοι Τον είχαν ευαρεστήση, τους στεφάνωσε με στεφάνια αμάραντα δόξης, και εφώνησεν σ' αυτούς, την μακαρία εκείνη φωνή:

» Ελάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα μου, να κληρονομήσετε τα αιώνια αγαθά του παραδείσου τα οποία ετοίμασα πρίν να χτιστή ο κόσμος.»

Και ευθύς εισήλθαν όλοι οι δίκαιοι στον Παράδεισον, ο οποίος ήταν στη μέση της Αγίας εκείνης Πόλης, όπου δεν υπάρχει νύκτα, ούτε λύπη, ούτε στεναγμός πόνου, αλλά υπάρχει η αιώνια χαρά και ευφροσύνη.

Εκείνοι οι οποίοι έζησαν ευσεβώς, χριστιανοί, και από την ενέργεια του διαβόλου περιέπεσαν σε αμαρτήματα και δεν μετενόησαν όπως και τα αβάπτιστα παιδιά των χριστιανών, βρίσκονται στη γή των πράων, και στερούνται την δόξα του Θεού, και του αιώνιου φωτός και της συναυλίας των Αγγέλων και όλων των Αγίων και

Δικαίων.

Οι δε αμαρτωλοί αυτοί που κληρωνόμησαν τις αιώνιες κολάσεις, καθώς μου είπε ο συνοδός μου Άγγελος, στερούμενοι κάθε αγαθού, κληρωνόμησαν την αιώνια φωτιά, σκοτάδι ασταμάτητο, σκουλίκι ακοίμητο, στέρηση απαρίθμητη, θλίψεις και πόνους ασταμάτητους, στους απέραντους και ατελείωτους αιώνες.

Μετά που είδα όλα αυτά γύρισε σ' εμένα ο Κύριος με ίλαρο και γαλήνιο πνεύμα, και αφού ήλθα μαζί με τον συνοδό μου Άγγελο, προσκυνήσαμεν με φόβο και τρόμο τα άχραντα πόδια Του και αφού σηκωθήκαμε μου λέγει με ίλαρο πρόσωπο:

» Να, με ταις ευχαίς του θεραπευτή μου Αγίου Βασιλείου είδεν τον τρόπον με τον οποίον στο μέλλον θα γίνει η φοβερή μου Κρίση, και πληροφορήθηκες περί των αχάριστων Ιουδαίων όπως ζητούσες να μάθης περί της σωτηρίας τους. Τότε με προσταγή του Κριτού με παρέλαβεν ο θείος εκείνος Άγγελος και με έφερε στον τόπο από όπου με είχεν παραλάβει. Και με σηκωμένη τη σκέψη γι' αυτά που είδα, με φόβο και τρόμο, διηγούμουν σε όλους αυτά και δόξασα τον Κύριον, στον οποίον πρέπει όλη η δόξα, η τιμή και η προσκύνηση Τον Θεό της Τριάδος σε όλους τους αιώνας. Αμήν.

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca